

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2016.gada 17.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Kristīne Jandava,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA “/Nosaukums /” pieteikuma par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2015.gada 8.oktobra lēmuma Nr.2-pk atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC) 2014.gada 16.aprīlī ierosināja patērētāju kolektīvo interešu lietu par SIA “/Nosaukums /” (turpmāk – pieteicēja) piedāvātajiem netaisnīgajiem līguma noteikumiem

Administratīvās lietas izskatīšanas laikā PTAC saņēma pieteicējas 2014.gada 30.maija vēstuli Nr.1-34/30.05.2014., 2014.gada 31.jūlija vēstuli Nr.1-38/31.07.2014. un 2015.gada 16.janvāra vēstuli Nr.1-6/16.01.2015. Vēstulēs pieteicēja nepiekrīt PTAC secinājumam, ka pieteicējas Autostāvvietas lietošanas noteikumos (turpmāk – Noteikumi) paredzētais līgumsods ir nesamērīgs un ka tas būtu izteikts vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu līgumsodu veidā, līdz ar to pieteicēja atteicās parakstīt rakstveida apņemšanos novērst patērētāju tiesību pārkāpumu – nepiemērot netaisnīgos līguma noteikumus ar patērētājiem noslēgtajos līgumos, kā arī grozīt par netaisnīgiem atzītos patērētājiem piedāvātos pieteicējas Noteikumus.

[2] Tā kā pieteicēja neatsaucās uz PTAC ierosinājumu – rakstveidā apņemties noteiktā termiņā novērst izdarīto pārkāpumu – tad pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) 25.panta astotās daļas 2.punktu PTAC 2015.gada 8.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.2-pk (turpmāk – Lēmums) (*lietas 13.-22.lapa*), ar kuru nolemts:

1) uzdot par pienākumu pieteicējai izbeigt patērētāju tiesību pārkāpumu nekavējoties, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā no administratīvā akta spēkā stāšanās brīža, pārtraukt tāda paša satura kā par netaisnīgiem atzītos līguma Noteikumus par līgumsodu, kuri pilnas nepildīšanas situācijās par vienu un to pašu līgumisko pārkāpumu paredz atkārtotu līgumsoda piemērošanu un nepienācīgas pildīšanas situācijā paredz līgumsodu, kura kopējā vērtība pārsniedz desmit procentus no maksas par pakalpojumiem, kurus patērētāji ir izmantojuši, bet nav apmaksājuši;

2) uzlikt pieteicējai par pienākumu pieteicējas interneta vietnē /nosaukums/ un autostāvvietās sešu mēnešu laikā no administratīvā akta spēkā stāšanās brīža grozīt tāda paša satura, kā par netaisnīgajiem atzītos patērētājiem piedāvātos līguma Noteikumus par līgumsodu, kuri pilnīgas nepildīšanas situācijās par vienu un to pašu līgumisko pārkāpumu paredz atkārtotu līgumsoda piemērošanu un nepienācīgas pildīšanas situācijās paredz līgumsodu, kura kopējā vērtība pārsniedz desmit procentus no maksas par pakalpojumiem, kuru patērētāji ir izmantojuši, bet nav apmaksājuši;

3) uzdot pieteicējai iesniegt PTAC informāciju/pierādījumus par šā lēmuma 2.punktā pieteicējai uzliktā tiesiskā pienākuma izpildi ne vēlāk kā līdz 2.punktā norādītā termiņa beigām, iesniedzot pārstrādāto līguma Noteikumu projektu.

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Ņemot vērā PTAL 6.pantā iekļauto tiesību normu mērķi, ir secināms, ka līguma noteikumi, kuri patērētājiem tiek piedāvāti “iepriekš sagatavotu” līguma noteikumu/projektu veidā un neatbilst normatīvo aktu prasībām, piemēram, Civillikuma 1716.pantā noteiktajām līgumsodu noteikšanas un piemērošanas prasībām tiesiskajās attiecībās ar patērētājiem ir atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

[2.2] Par vienu un to pašu pārkāpumu piemērotā līgumsoda kopējais apmērs, kurš neatbilst Civillikuma 1716.panta otrajā un trešajā daļā noteiktajiem ierobežojumiem, saskaņā ar PTAL 6.panta trešās daļas 4.punktu ir uzskatāms par neproporcionāli lielu līgumsodu (vai līdzīgu līgumisko sankciju/kompensāciju).

[2.3] Noteikumi, kuri par vienu un to pašu līgumisko pārkāpumu nosaka atkārtota vai pieaugoša līgumsoda piemērošanu ik pēc 24 stundām, pilnīgas nepildīšanas situācijās, pamatojoties uz Civillikuma 1716.panta otro daļu, PTAL 6.panta pirmo daļu, trešo daļu un trešās daļas 4.punktu, tiesiskajās attiecībās ar patērētājiem ir atzīstami par normatīvajiem aktiem neatbilstošiem un netaisnīgiem līguma noteikumiem.

[2.4] Piemērojot līgumsodu nepienācīgas pildīšanas situācijās, pieteicēja neņem vērā to, vai līgumsoda apmērs kopumā, tai skaitā piemērojot atkārtoti, nepārsniedz 10 procentus no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Attiecīgie Noteikumi par līgumsodu, kuri uzskatāmi par iepriekš sagatavotiem un ar patērētājiem neapspriestiem līguma noteikumiem, ņemot vērā pakalpojuma izmantošanas raksturu un maksu, patērētājiem rada ievērojamu un nepamatotu (prettiesisku) zaudējumu risku, līdz ar to radot būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Šāds patērētājiem piemērotais līgumsods uzskatāms par nesamērīgu, neproporcionālu un normatīvajiem aktiem

neatbilstošu līgumsodu.

[2.5] Noteikumi par līgumsodu, ņemot vērā to piemērošanu, nepienācīgas pildšanas situācijās saskaņā ar Civillikuma 1716.panta trešo daļu, PTAL 6.panta pirmo daļu, trešo daļu un trešās daļas 4.punktu, tiesiskajās attiecībās ar patērētājiem ir atzīstami par normatīvajiem aktiem neatbilstoši un netaisnīgiem līguma noteikumiem.

[3] Pieteicēja Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja vairāk kā pirms desmit gadiem uzsākot autostāvvietu operatora komercdarbību, radīja visai unikāla veida pakalpojumu, kas cita starpā ietver ideju – novietojot transportlīdzekli autostāvvietā, autovadītājam ir iespēja pašam izvēlēties līguma darbības laiku un veikt par to priekšapmaksu. Izvērtējot Lēmumu ir secināms, ka PTAC vēlas visai būtiski mainīt pieteicējas pakalpojuma saturu.

[3.2] Noteikumi paredz vairākas patstāvīgas saistības autostāvvietu lietotājam, kuru izpildes pastiprinājumam Noteikumos ir ietverts pienākums maksāt līgumsodu.

[3.3] Automašīnas lietotājs ir tiesīgs lietot autostāvvietu tikai iepriekš apmaksāto laiku, jo ar autostāvvietas lietotāju noslēgtais līgums nav beztermiņa. Pēc līguma darbības termiņa beigām, ja ar automašīnu netiek izbraukts no autostāvvietas, pieteicējas un patērētāja starpā ar konkludentām darbībām tiek noslēgts jauns līgums, un, ja priekšapmaksu par autostāvvietas lietošanu nav maksāta, pieteicēja ir tiesīga prasīt līgumsodu.

[3.4] Autostāvvietās netiek veikta automašīnu iebraukšanas vai izbraukšanas laika kontrole, līdz ar to nav iespējams un nepieciešams konstatēt, cik ilgu laiku, neveicot pakalpojuma apmaksu, autostāvvietā ir izmantota, kā arī konstatēt, kāda ir neapmaksātā pakalpojuma maksas vērtība jeb neizpildītā saistība.

[3.5] Ņemot vērā, ka jēdziens “*tas pats pārkāpums*” (no dubultās sodīšanas aspekta) tiek skatīts krimināltiesībās un citās tiesībās, kur saskatāms kriminālsoda raksturs, ir pamatoti ņemt vērā atziņas, kas izriet no šo jomu tiesību normu piemērošanas prakses. Tāpat, ņemot vērā, ka jēdzieni “*atsevišķs (patstāvīgs) pārkāpums*” un “*turpināts pārkāpums*” ir tiesību institūti, kuru izskaidrojumu ekskluzīvi sniedz Krimināllikums, ir pamatoti ņemt vērā atziņas, kas izriet no šīs jomas tiesību normām.

[3.6] PTAC secinājumi par it kā saskaņā pieteicējas iespēju piemērot līgumsodu atkārtoti par to pašu Noteikumu pārkāpumu, pēc būtības ir kļūdaini, jo acīmredzami neatbilst stabili judikatūrai dubultās sodīšanas nepieļaujamības (*non bis in idem*) principa realizācijas jomā.

[3.7] Noteikumos paredzētā līgumsoda piemērošana nerada dubultās sodīšanas nepieļaujamības principa pārkāpumu, jo apstākļi, uz kuriem pamatota abu to piemērošana, ir savstarpēji nošķirama laikā un telpā. Cēloņsakarīgi arī secināms, ka vispār nepastāv pamats viedoklim par “*pieaugoša*” soda piemērošanu (pat hipotētisku).

[3.8] Konstruējot pieteicējas sniegtā pakalpojuma “*ideālo modeli*” jeb pieteicējas vairāk kā pirms 10 gadiem radītās komercdarbības saturu, izceļami šādi faktiskie apstākļi: automašīnas īpašnieks (turētājs) novieto transportlīdzekli autostāvvietā, tam paredzētajā vietā un veidā (*ar šo novietošanas brīdi tiek noslēgts līgums*), veic par transportlīdzekļa novietošanu priekšapmaksu (uz noteiktu laiku) un līdz ar laika tecējuma beigām (*līguma izbeigšanās brīdis*) transportlīdzeklis izbrauc no stāvvietas.

[3.9] PTAC konstatējot, ka pieteicēja atbilstoši Noteikumiem var vairākkārtīgi (atkārtoti) piemērot līgumsodu par vienu un to pašu pārkāpumu ir izdarījis kļūdainu secinājumu, jo nav devis pareizu juridisko novērtējumu pārkāpumu faktiskajiem apstākļiem. Līdz ar to nepamatoti PTAC šajā jautājumā ir konstatējis pieteicējas rīcības neatbilstību Civillikuma 1716.panta otrajai daļai. Līdz ar to PTAC šajā jautājumā ir nepamatoti konstatējis pieteicējas rīcības neatbilstību Civillikuma 1716.panta otrajai daļai.

[3.10] PTAC konstatējot, ka pieteicējai gadījumos, kad priekšapmaksu par autostāvvietas lietošanu ir veikta par noteiktu laiku, bet autostāvvietā izmantota pēc apmaksātā laika beigām, nemaksājot maksu par autostāvvietas lietošanu, piemīt tiesības piemērot līgumsodu Civillikuma 1716.panta trešajā daļā paredzētajā kārtībā, ir izdarījis kļūdainu secinājumu, jo nav devis pareizu juridisku novērtējumu pieteicējas vairāk kā pirms 10 gadiem radītās komercdarbības saturam. Līdz ar to nepamatoti PTAC šajā jautājumā ir konstatējis pieteicējas rīcības neatbilstību Civillikuma 1716.panta trešajai daļai.

[3.11] Pieteicēja norāda, ka konsekventi uztur argumentus, kādi izklāstīti 2014.gada 10.februāra vēstulē Nr.1-12/10.01.14, 2014.gada 30.maija vēstulē Nr.1-34/30.05.2014, 2014.gada 31.jūlija vēstulē Nr.1-38/31.07.2014, 2015.gada 16.janvāra vēstulē Nr.1-6/16.01.2015 un 2015.gada 29.oktobra vēstulē Nr.1-105/29.10.2015.

[4] 2015.gada 28.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts PTAC rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms pamatojoties uz Lēmumā minēto.

Papildus PTAC norāda, ka pretēji pieteicēja argumentiem un viedoklim, PTAC ieskatā Noteikumos paredzētās līgumsods ir piemērojams un vērtējams tikai “*sākotnējā līguma*” kontekstā, bet apgalvojumi par jaunu līgumu slēgšanu un to saistošo spēku attiecībā uz līgumsoda piemērošanu ir pretrunā līgumtiesībām, pakalpojuma sniegšanas un izmantošanas būtībai un patērētāju likumīgajām interesēm. PTAC norāda, ka līguma Noteikumi neparedz nosacījumu, ka noslēgtā līguma nepienācīga izpilde izbeidz “*sākotnējo līgumu*”, kā arī patērētājs, novietojot automašīnu priekšapmaksas autostāvvietā līdz brīdim, kad automašīna attiecīgo autostāvvietu ir atstājusi, saņem vienu un to pašu pakalpojumu un līguma pusēm ir saistošas vienas un tās pašas “*sākotnējā līguma*” tiesības un pienākumi.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.¹panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi. Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka procesa dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un nepastāv citi šķēršļi lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādējādi tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par konkrēta satura stāvvietas noteikumu esību (*lietas 48.lapas otra puse, 62.lapa*) un faktu, ka pieteicēja ir pakalpojuma sniedzēja PTAL izpratnē. Lietā pastāv strīds par Noteikumos ietvertā līgumsoda regulējuma atbilstību normatīvajiem aktiem.

[7.1] par līgumsoda atkārtotu piemērošanu gadījumos, kad patērētājs nav vispār veicis Noteikumu izpildi. PTAC nav apstrīdējis līgumsoda apmēru, piemērojot to pirmo reizi;

[7.2] par līgumsoda apmēru gadījumos, kad patērētājs ir veicis Noteikumu nepilnīgu izpildi.

[8] No lietas materiāliem ir secināms, ka pieteicēja patērētājiem piedāvā un sniedz autostāvvietas pakalpojumus. Informācija par pakalpojumu un

ar tā sniegšanu saistītajiem līguma noteikumiem patērētājiem tiek nodrošināta pieteicējas apsaimniekotajās autostāvvietās un interneta vietnē /nosaukums/.

Pakalpojuma cena dažādās pieteicējas autostāvvietās ir atšķirīga un tā var būt atkarīga no pakalpojuma izmantošanas nosacījumiem, piemēram, atkarībā no tā, vai autostāvvietas tiek izmantotas darba dienās vai brīvdienās, dienas laikā vai nakts laikā, saņemot vienreizēju pakalpojuma sniegšanu vai to abonējot. Pakalpojuma maksa, saņemot īstermiņa pakalpojumu dienas laikā (laika posmā no 08:00 līdz 20:00) atkarībā no konkrētās autostāvvietas atrašanās vietas ir robežās no 0,50 euro līdz 3 euro par stundu.

Saskaņā ar Noteikumiem līgumsods par Noteikumu neievērošanu ir 25 euro (vai 11 euro atkarībā no konkrētās autostāvvietas atrašanās vietas), par ko tiek izrakstīta attiecīga soda naudas kvīts. Soda nauda tiek piemērota, ja nav iespējams konstatēt un nolasīt apmaksātu biļeti, abonementa karti vai apmaksu ar Mobilly norēķinu sistēmu, ja automašīna atrodas autostāvvietā ilgāk par apmaksāto laiku vai pārkāpjot citas Noteikumu prasības. Pieteicējas pārstāvju veiktie fotonozņēmumi ir uzskatāmi par faktisko apstākļu pierādījumiem.

Gadījumā, ja netiek novērsti pārkāpumi 24 stundu laikā no soda naudas kvīts izrakstīšanas brīža, pieteicēja ir tiesīga piemērot 25 euro (vai attiecīgi 11 euro) lielu līgumsodu par laikā nenovērstu Noteikumu pārkāpumu.

No Noteikumiem tiesa secina, ka pieteicēja piemēro noteikto līgumsodu par pakalpojuma apmaksas pienākuma nepildīšanu vispār vai par nepienācīgu izpildi, ja ir pārsniegts sākotnēji apmaksātais autostāvvietas izmantošanas laiks. Turklāt piemērojot līgumsodu, papildus netiek pieprasīta samaksa par izmantoto pakalpojumu.

[9] Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā.

Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Līdz ar to minētais normatīvais regulējums nodala līgumsoda piemērošanu par saistību neizpildi vispār vai par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

[10] Izskatāmajā gadījumā par saistību neizpildi vispār ir atzīstamas situācijas, kad patērētājs novietojis automašīnu autostāvvietā, nav veicis apmaksu par pakalpojumu vispār, nav saņēmis "beznakšas biļeti" vai arī pieteicējas darbiniekam nav iespējams konstatēt apmaksu par pakalpojumu, piemēram, ja patērētājs nepareizi novietojis "biļeti" automašīnā. PTAC par netaisnīgu līguma noteikumu ir atzinis Noteikumu punktus, kuri Noteikumu pilnīgas nepildīšanas situācijās par vienu un to pašu līgumisko pārkāpumu paredz atkārtotu līgumsoda piemērošanu.

[10.1] Kā tiesa jau norādīja, ja Civillikuma 1716.panta otrā daļa noteic, ka līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu līgumsoda apmēru noteic līdzīgi, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta noteikumiem līgumsods ir saistību pastiprināšanas līdzeklis, kas izpaužas gan kā nelabvēlīgu seku draudi, kamēr saistība vēl nav pārkāpta, gan kā atbildības izpausme, kad ir noticis saistību pārkāpums. Tomēr līgumsods Civillikuma izpratnē nav līdzeklis, ar kura palīdzību kreditors tiesīgs iedzīvoties uz parādnieka rēķina (peļņas avots), kas ir pretēji tiesību izmantošanas labticīguma principam (*K.Torgāns, LR Civillikuma komentāri. Saistību tiesības, 2000, 225.lpp.*).

Tiesa analizējot Augstākās tiesas Civillietu departamenta praksi (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta apkopojums "Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā" 2013.gads*) secina, ka tiesu praksē tiek vērtēts līgumsodu samērīgums, piemēram, Augstākā tiesa lietā SKC – 25/2011 ir atzinusi, ka piemērojot 1716. pantu burtiski līgumā noteiktajam līgumsoda apmēram - viens procents no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu, jānosaka pie secinājuma, ka parādnieks labprātīgi uzņēmis ciest sekas, kas, ja nokavējums būtu viens gads, matemātiskā izteiksmē gandrīz četras reizes pārsniedz pamatparādu. Vērtējot to pēc ekonomiskās būtības, jākonstatē, ka parādnieks uzņēmis nevis konkrēti izmērāmu „pametumu”, bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai. Senāta ieskatā, likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība, jo, kaut arī Civillikums neaiziedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt tā saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērķi taisnīguma un samērīguma principu.

Kaut arī minētajā spriedumā ir analizēta līgumsoda noteikšana procentuālā izteiksmē, pēc būtības Augstākā tiesa ir secinājusi, ka likumā nevar būt ietverta tāda līgumsoda būtība, ka parādnieks uzņēmis nevis konkrēti izmērāmu „pametumu”, bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai un par mērķi ir jālieto taisnīguma un samērīguma princips.

Minēto nostāju papildus apstiprina 2013.gada 20.jūnijā pieņemtais likums "Grozījumi Civillikumā", kurā likumdevējs ir noteicis līgumsoda ierobežojumus ar mērķi panākt, ka līguma saistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas sekas vainīgajai pusei ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Minētā likumprojekta anotācijā, pamatojot likumprojekta izstrādes nepieciešamību, norādīts, ka viens no civiltiesiskās apgrozības pamatprincipiem ir ekvivalences princips. Tas nozīmē, ka katram savas tiesības jāīsteno labā ticībā un viņš nedrīkst nepamatoti iedzīvoties uz citu rēķina. Taisnīga ekvivalence darījumos jau tiek nodrošināta ar procentu maksājumiem. Tādēļ esošais regulējums, kas pieļauj gan nokavējuma procentu pieprasīšanu, gan līgumsoda samaksu par vienu un to pašu līguma pārkāpumu ir nesamērīgs. Ar likumprojektu ir paredzēts novērst tādu līgumsodu noteikšanas iespēju, kas pakāpeniski palielinās procentuālu vai konkrētu summu pieskaitīšanas ceļā, kā arī novērst pašreizējā situācijā apzināto problēmu, ka līgumsoda kopsomma (atšķirībā no procentu pieauguma, kas nevar pārsniegt kapitāla lielumu jeb 100%) ar likumu nav ierobežota (sk. <http://titania.saeima.lv/LIVS11/saeimalivs11.nsf/0/3C0A3795A906DBBBC2257AFB0040E85C?OpenDocument>).

Arī Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2013.gada apkopojumā "Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā 2013.gads" ir norādīts, ka līgumsods līdz Civillikuma grozījumiem (20.06.2013) līgumā varēja būt noteikts dažādās formās: procentos no saistību neizpildītās daļas, procentos no kopējās līguma summas vai cenas, procentuāli pieaugošs, bet ar maksimālo robežu, konkrētā (cietā summā), kombinēti – zināmu laika posmu procentos, tad konkrētā summā, atsevišķi par dažādiem pārkāpumu veidiem. Grozījumi Civillikumā turpmāk ierobežo līgumsoda noteikšanu pieaugošā vai atkārtotu maksājumu veidā, kā arī tā piemērošanu pieaugošā apmērā, nosakot 10% robežu.

Attiecīgi vērtējot līgumsoda piemērošanas jautājumus privāttiesiskās attiecībās ir secināms, ka par neatbilstošu Civillikumam, jo īpaši pēc 2013.gada 20.jūnija grozījumu pieņemšanas, tiek atzīta līgumsoda vairākkārtīga (atkārtota) palielināšana, rezultātā nesamērīgi un vairākkārtīgi pārsniedzot pamatparādu.

Līdz ar to tiesa piekrīt PTAC viedoklim, ka Noteikumos paredzētās tiesības piemērot 25 euro (vai attiecīgi 11 euro) lielu līgumsodu soda veidā par 24 stundu laikā nenovērstu Noteikumu pārkāpumu ir uzskatāms par (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu, kas neatbilst Civillikuma 1716.panta otrajai daļai.

[10.2] PTAL 6.panta pirmā daļa noteic, ka ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs iepriekš sagatavotos līguma projektos nedrīkst piedāvāt

tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

Minētā panta trešās daļas 4.punkts noteic, ka Līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Tiesa piekrīt PTAC secinājumiem, ka konkrētajā gadījumā ir piedāvāts iepriekš sagatavots līguma projekts (Noteikumi), kura noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, jo tajā iekļautie strīdus nosacījumi neatbilst Civillikuma 1716.panta otrajai daļai un ir pretrunā ar pušu tiesiskās vienlīdzības principu.

[10.3] Pieteicēja kā argumentu ir norādījusi, ka PTAC nav devis pareizu juridisku novērtējumu pieteicējas vairāk kā pirms 10 gadiem radītajam pakalpojuma saturam – novietojot transportlīdzekli autostāvvietā, autovadītājam ir iespēja pašam izvēlēties līguma darbības laiku un veikt par to priekšapmaksu. Pēc būtības Noteikumi paredz vairākas patstāvīgas saistības autostāvvietu lietotājam, kuru izpildes pastiprinājumam Noteikumos ir ietverts pienākums maksāt līgumsodu.

Pieteicēja nesaskata dubultās sodīšanas faktu, jo līgumsods katru reizi tiek piemērots par atšķirīgiem faktiskajiem apstākļiem – pirmo reizi 1) par priekšapmaksas par automašīnas novietošanu autostāvvietā uz noteiktu laiku neveikšanu vai 2) par automašīnas novietošanu autostāvvietā pretēji izvietotajam ceļu satiksmes, informatīvajam un horizontālajam zīnēm (turpmāk - zīnēm), savukārt otro reizi – 1) par autostāvvietas neatstāšanu 24 stundu laikā vai 2) par automašīnas nenovietošanu atbilstoši autostāvvietā izvietotajam zīnēm 24 stundu laikā no soda kvīts izrakstīšanas brīža. Brīdī, kad persona neveic priekšapmaksu par automašīnas novietošanu autostāvvietā, faktiski automašīnu novietojot autostāvvietā, tā izdara patstāvīgu pabeigtu pārkāpumu.

Tiesa no lietai pievienotajiem Noteikumiem (*lietas 62.lapa*) konstatē, ka Noteikumu 5.punkts noteic, ka līgumsods par Noteikumu neievērošanu ir 11 euro, par ko tiek izrakstīta attiecīga soda naudas kvīts. Soda nauda tiek piemērota, ja nav iespējams konstatēt un nolāsīt apmaksātu biļeti, abonementa karti vai apmaksu ar Mobilly norēķinu sistēmu, ja automašīna atrodas autostāvvietā ilgāk par apmaksāto laiku vai pārkāpjot citas Noteikumu prasības. Pieteicējas pārstāvju veiktie fotouzņēmumi ir uzskatāmi par faktisko apstākļu pierādījumiem.

Saskaņā ar Noteikumu 6.punktu automašīnas lietotājam ir pienākums novērst jebkuru pieļauto Noteikumu pārkāpumu ne vēlāk kā 24 stundu laikā no soda kvīts izrakstīšanas brīža. Savukārt Noteikumu 7.punkts noteic, ka soda nauda par Noteikumu 6.punkta neievērošanu ir 11 euro.

Līdz ar to ir secināms, ka Noteikumu 6.punkts noteic tikai laika faktoru, kādā patērētājam ir jānovērš to pašu Noteikumu pārkāpumu, par kuru jau tika noteikts līgumsods saskaņā ar Noteikumu 5.punktu. Attiecīgi arī Noteikumu vārdiskais formulējums liek secināt, ka saskaņā ar Noteikumu 6. un 7.punktu līgumsods tiek piemērots par to pašu Noteikumu pārkāpumu, par ko jau tika piemērots līgumsods saskaņā ar Noteikumu 5.punktu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta pirmo daļu līgumsods ir pamatums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Saskaņā ar Civillikuma noteikumiem ir piemērojams tikai viens līgumsods konkrētā līguma saistību pārkāpuma ietvaros.

Līgumsods ir akcesora saistība un vienošanās par līgumsodu neregulē pašus pamatsaistības jautājumus un tātad nav šīs pamatsaistības nejausa sastāvdaļa (*LR Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. 2000. 223.lpp.*).

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisnāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskaņīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

No minētā ir secināms, lai saistību atzītu, arī no otras līgumslēdzējpusēs (attiecīgi no patērētāja puses) ir jābūt nepārprotamai rīcībai, kas objektīvi apliecina piekrišanu konkrētajam saistības veidam un tas nevar būt atkarīgs tikai no vienas līgumslēdzējpusēs interpretācijas.

Tiesa secina un kā to paredz arī pieteicējas izdoto Noteikumu 2.punkts, ka pamatsaistība konkrētajā gadījumā ir nomas līgums, kas ar konkludentām darbībām ir noslēgts starp klāt neesošām personām no brīža, kad automašīna ir novietota autostāvvietā, nosakot pakalpojuma maksu stundā, izņemot atsevišķus gadījumus, kad ir paredzēta "bezmaksas biļete" automašīnas novietošanai konkrētu laika posmu. Attiecīgi automašīnas novietošana autostāvvietā ir objektīvi konstatējama konkludentā darbība no patērētāja puses, kas apliecina viņa nodomu slēgt nomas līgumu ar pieteicēju un tas ir spēkā esošs līdz brīdim, kamēr automašīna atrodas autostāvvietā. No nomas līguma (Noteikumiem) patērētāja saistība ir veikt pakalpojuma apmaksu par automašīnas novietošanu autostāvvietā un ievērot stāvvietas lietošanas noteikumus, un minētā saistība tiek pastiprināta ar līgumsodu.

Civillikuma 1589.pants nosaka, vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pieļaujama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī, kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Civillikuma 2165.pants noteic, ka nomas vai īres līgums, kas aprobežots ar tikai pārejošu mērķi vai ar noteiktu termiņu, izbeidzas, kad sasniegts mērķis vai notecējis termiņš. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 2170.pantu katrs līdzējs var vienpusēji atkāpties no līguma, ja ir radies pārmērīgs zaudējums, pie kam ir spēkā tie paši noteikumi kas pirkuma līgumā.

Ievērojot minēto, pie apstākļiem, kad patērētāja novietotā automašīna vēl atrodas autostāvvietā, nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka pēc pirmā līgumsoda piemērošanas patērētājam ir radusies cita saistība atstāt autostāvvietu 24 stundu laikā, jo iepriekšējā saistība ir izbeigusies. Pirmkārt, tas neizriet no Noteikumiem, un, otrkārt, tas pēc būtības nozīmē pieteicēja kā iznomātāja tūlītēju vienpusēju atkāpšanos no nomas līguma, ko var īstenot tikai Civillikumā noteiktajos gadījumos un kārtībā. Apmaksas pienākums ir patērētāja no līguma izrietoša saistība, taču tas nav saistāms ar nomas līguma izbeigšanos.

Līdz ar to pieteicēja ir vienpusēji un nepamatoti vienu saistību izbeigusi un sadalījusi vairākās saistībās, par ko nav bijusi vienošanās pušu starpā, kaut arī apstākļi - automašīnas esamība pieteicējas nomātajā autostāvvietā, nesamaksājot par autostāvvietas lietošanu - nav mainījušies. Attiecīgi tiesa piekrīt PTAC viedoklim, ka patērētāja rīcība, sākotnēji neievērojot Noteikumus un vēlāk turpinot attiecīgo līgumisko pārkāpumu, ir uzskatāma par rīcību, kas raksturo vienu turpinātu līgumisku pārkāpumu.

Analoģiski argumenti ir piemērojami arī gadījumā par automašīnas nenovietošanu atbilstoši autostāvvietā izvietotajam zīnēm, proti, ja par minēto pārkāpumu pirmo reizi tiek piemērots līgumsods, tad nav pamata uzskatīt, ka ar to brīdī patērētājam ir radusies saistība autostāvvietu atstāt, bet nevis, piemēram, novietot transportlīdzekli atbilstoši zīnēm.

[10.4] Turklāt tiesa no pieteicējas vēstulēm PTAC secina, ka pieteicēja nevar kontrolēt to, kad transportlīdzeklis ir novietots autostāvvietā bez noteiktās samaksas un kādos apstākļos, pieteicēja var tikai fiksēt automašīnas atrašanos autostāvvietā konkrētā laikā un faktu, ka patērētājs nav samaksājis par pakalpojumu. Līdz ar to pieteicēja pēc būtības arī nevar faktiski identificēt, vai patērētāja transportlīdzeklī atrodoties autostāvvietā bez noteiktās samaksas arī nākošajā dienā tiek turpināts sākotnējais pārkāpums vai patērētājs ar transportlīdzekli ir izbraucis un tas ir atkal novietots tajā pašā autostāvvietā bez samaksas par pakalpojumu. Tiesas ieskatā arī soda naudas kvīts esamība vai neesamība uz transportlīdzekli nav nepārprotams pierādījums transportlīdzekļa kustībai. Ievērojot minēto, pieteicēja nevar paredzēt kādas sankcijas par atkārtotu vai pēc pieteicējas interpretācijas citu pārkāpumu pēc vienpusējas nomas līguma izbeigšanas, ja pati pieteicēja minētos apstākļus nevar arī droši identificēt.

Rezultātā tiesa secina, ka Noteikumos ietvertais formulējums par soda naudas kā līgumsoda piemērošanu par saistību (Noteikumu pārkāpumu).

kura ir atkārtota un pieaugošu maksājumu veidā, neatbilst Civillikuma 1716.panta otrajai daļai un PTAL 6.panta pirmajai daļai un trešās daļas 4.punktam. Tajā pašā laikā tiesa atzīst, ka pieteicējai ir tiesības saņemt maksu par pakalpojumu pa visu autostāvvietas izmantošanas laiku, ko pieteicēja ar atbilstošu pamatojumu un formulējumu Noteikumos atbilstoši normatīvajiem aktiem var paredzēt.

[11] Pieteicēja ir piemērojusi līgumsodus arī situācijās, kad patērētājs saistību nepienācīgi izpilda vai neizpilda īstā laikā (termiņā).

Izskatāmajā gadījumā par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) ir atzīstamas situācijas, kad patērētājs ir veicis apmaksu vai atbilstoši Noteikumiem ir saņēmis "bezmaksas biļeti" pakalpojuma izmantošanai, bet vēlāk, izmantojot autostāvvietu, nav apmaksājis turpmāko pakalpojuma sniegšanas laiku vai pieteicējai objektīvu iemeslu dēļ par to nav bijis iespējams pārliecināties.

Pārbaudot lietas materiālus un pieteicējas interneta vietnē <http://nosaukums/> pieejamo informāciju, secināms, ka arī iepriekš minētajās situācijās pieteicēja var piemērot pilnā apmērā 11 *euro* vai 25 *euro* lielu līgumsodu. Ir secināms, ka pieteicēja par vienu un to pašu līgumisko pārkāpumu līgumsodu var piemērot atkārtoti 24 stundu laikā no pārkāpuma izdarīšanas, neņemot vērā, ka sākotnēji patērētājs ir veicis apmaksu vai arī ir saņēmis "bezmaksas biļeti".

[11.1] Civillikuma 1716.panta trešā daļa noteic, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Civillikuma 1717.pants noteic, ka līgumsoda apmēru noteic līdzīgi, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

No minētā izriet, ka saskaņā ar Civillikuma līguma nepienācīgas izpildes gadījumā papildus zaudējuma atbildības pienākumam nav pieļaujama līgumsoda noteikšana šādu zaudējumu vairākkārtīgā apmērā. Turklāt saskaņā ar Augstākās tiesas tiesu praksi (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedums lietā SKC-688/2012*) līgumsods arī 10% ietvaros var tikt atzīts par nesamērīgu, ja tas noteikts no līguma kopējās summas, bet faktiski neizpildītā daļa ir ievērojami mazāka.

Izvērtējot lietas materiālus ir secināms, ka pieteicēja neņem vērā to, vai līgumsoda apmērs kopumā, tai skaitā piemērojot atkārtoti, nepārsniedz 10 procentus no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Kā ir konstatējis arī PTAC Lēmumā situācijā, kad nepienācīgi tiek pildīti līguma noteikumi – neapmaksāts pakalpojuma izmantošanas termiņš par 2 stundām un 48 minūtēm (neapmaksātā pakalpojuma summa 4,20 *euro*) – patērētājam tiek piemērots 25 *euro* liels līgumsods, kas attiecībā pret neizpildīto saistību ir noteikts 595% vērtībā un gandrīz 5 reizes pārsniedz patērētāja neizpildītās apmaksas saistības apmēru, līdz ar to ir pretrunā ar Civillikuma 1716.panta trešajā daļā noteikto līgumsoda apmēra ierobežojumu.

Tiesa norāda, ka pieteicējas apgalvojums, ka šā brīža līgumsods 25 *euro* nepārsniedz tā laika 18 *latu* noteikto līgumsodu un līdz ar to nav uzskatāms, ka līgumsods ir neproporcionāls un nav uzskatāms arī par netaisnīgu līguma noteikumu, ir nepamatots, jo ir mainījies Civillikuma 1716.panta regulējums un līdz ar to nav ņemams vērā iepriekš konstatētais, ka 18 *latu* (25 *euro*) apmērā noteiktais līgumsods ir pieļaujams.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir atzīstams, ka PTAC pareizi ir secinājis, ka pieteicējas noteiktais līgumsoda apmērs ir atzīstams par nesamērīgu, neproporcionālu un normatīvajiem aktiem neatbilstošu.

[11.2] Pieteicēja kā argumentu ir norādījusi, ka automašīnas lietotājs ir tiesīgs lietot autostāvvietu tikai iepriekš apmaksāto laiku, jo ar autostāvvietas lietotāju noslēgtais līgums nav beztermiņa. Pēc līguma darbības termiņa beigām, ja automašīna netiek izbraukta no autostāvvietas, pieteicējas un patērētāja starpā ar konkludentām darbībām tiek noslēgts jauns līgums, un, ja priekšapmaksā par autostāvvietas lietošanu nav maksāta, pieteicēja ir tiesīga prasīt līgumsodu.

Tiesa nepiekrīt pieteicējas argumentācijai, ievērojot sprieduma 10.3 minēto pamatojumu, proti, pieteicējas norādītā atkārtotā vienošanās ar konkludentām darbībām ar patērētāju tiktu atzīta, tad arī no otras līgumslēdzējpusēs (attiecīgi no patērētāja puses) ir jābūt nepārprotamai rīcībai, kas objektīvi apliecina piekrišanu šim vienošanās veidam un tas nevar būt atkarīgs tikai no vienas līgumslēdzējpusēs interpretācijas. No Noteikumiem nav secināms, ka pieteicēja piedāvā tikai terminētu uz vienu konkrētu laiku autostāvvietas lietošanas pakalpojumu (izņemot tikai norādīto kopējo autostāvvietas lietošanas laiku no 8.00-23.00). Ja patērētājs ir samaksājis par pakalpojumu tikai par noteiktu laiku (piemēram, par divām stundām), vai izmantojis "bezmaksas biļeti" uz konkrētu laiku, no minētā nevar izdarīt secinājumus, ka puses ar konkludentām darbībām ir vienojušās par pakalpojuma sniegšanu uz apmaksas kvītī norādīto laiku, ja patērētājs automašīnu faktiski ir atstājis autostāvvietā vēl pēc apmaksātā autostāvvietas lietošanas laika. Attiecīgi patērētājam nav pamata konstatēt, ka konkrētajā gadījumā puses ir vienojušās par nomas līgumu uz termiņu, uz tā pamata nodibinātās tiesiskās attiecības ir izbeigušās un pēc tam ir noslēgta cita vienošanās.

[11.3] Turklāt tiesa kā nesamērīgu uzskata arī pieteicējas nostāju, piemērojot līdzvērtīgu līgumsodu gan gadījumā, kad patērētājs vispār nesamaksā par automašīnas novietošanu autostāvvietā, gan gadījumos, kad patērētājs ir samaksājis par noteiktu laiku un tas ir fiksējams, taču automašīna tiek turēta ilgāk par apmaksāto laiku, iespējams pārsniedzot apmaksāto laiku tikai neilgu laiku. Minētā nostāja pēc būtības neveicina patērētāja vēlmi ievērot Noteikumos noteikto samaksas kārtību.

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu PTAC lēmumu, atzīstot par Civillikuma 1716.panta trešajai daļai un PTAL likuma 6.panta pirmajai daļai un trešās daļas 4.punktam neatbilstošus Noteikumu nosacījumus par līgumsodu, kuri nepienācīgas pildīšanas situācijā paredz līgumsodu, kura kopējā vērtība pārsniedz desmit procentus no maksas par pakalpojumiem, kurus patērētāji ir izmantojuši, bet nav apmaksājuši.

Taču tajā pašā laikā pieteicējai ir tiesības pieprasīt no patērētāja apmaksu par visu neapmaksāto autostāvvietas lietošanas laiku, turklāt pieteicējai saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu līguma nepienācīgas pildīšanas gadījumā ir tiesības prasīt gan līgumsodu, gan līguma izpildi. Līdz ar to arī noteikto 10 procentu ierobežojumu gadījumā no pamatparāda pieteicējai būs tiesības iegūt lielāku samaksu nekā tikai pakalpojuma vērtība.

[12] Pieteicēja pieteikumā savus argumentus ir izklāstījusi, atsaucoties uz judikatūru un tiesību doktrīnu publisko tiesību un cilvēktiesību jomā. Pieteicēja sniegusi arī argumentus un skaidrojumus saistībā ar PTAC konstatēto faktu, ka pieteicēja fiksētas summas veidā noteikto līgumsodu (11 *euro* vai 25 *euro*) var piemērot atkārtoti, piemēram, ik pēc 24 stundām.

Tiesa pievienojas PTAC paskaidrojumā sniegtajai argumentācijai, ka pieteicējas argumentiem un skaidrojumiem par dubultās sodīšanas aizliegumu, cilvēktiesību pārkāpumiem un Krīmināllikuma noteikumiem par noziedzīga nodarījuma sastāva objektīvās puses pazīmēm nav saistības ar privāttiesiska pakalpojuma sniegšanas līguma noteikumos paredzēto līgumsodu un tā piemērošanu. Kaut arī līgumsodam var būt arī sodošs raksturs, taču pamatojums tā samērībai ir konstatējams no civiltiesību un patērētāju tiesību regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

Dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips aizliedz tiesāšanu un sodīšanu par otru nodarījumu, kas izceļas no tiem pašiem faktiem vai faktiem, kas pēc būtības ir tie paši (*sk. Satversmes tiesas 2012.gada 18.oktobra sprieduma lietā Nr.2012-02-0106 14.punktu*), attiecīgi minētais princips ir piemērojams publiski tiesiskajās attiecībās.

[13] Pieteicēja PTAC adresētajā 2015.gada 29.oktobra vēstulē Nr.1-105/29.10.2015 ir norādījusi, ka PTAC jau ir savas kompetences ietvaros vērtējis līgumsoda (tajā brīdī 18 *lati*) apmēru, un atzinis, ka minētais līgumsoda apmērs nav uzskatāms par neproporcionālu, kā arī kontekstā ar PTAL 6.panta trešās daļas noteikumiem nav uzskatāms arī par netaisnīgu līguma noteikumu (PTAC 2011.gada 17.jūnija vēstule Nr.21-04/3711-M-139).

Papildus pieteicēja norāda, ka autostāvvietu lietošanas noteikumos paredzētā līgumsoda piemērošanas jautājumi ir daudzkārt vērtēti arī Latvijas tiesās un līdz šim visas tiesu instances ir atzinušas, ka minētā līgumsoda piemērošanas struktūra un apmērs ir pareizs un samērīgs.

Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmu, ir secināms, ka pieteicēja ir bijusi kā atbildētājs, trešā persona vai kā pieteicēja vairākās lietās, piemēram, administratīvajā lietā Nr.A420374112, kā arī civillietā Nr.C27219909 un daudzās citās civillietās, kurās ir izvērtētas maza apmēra prasības par naudas piedziņu no pieteicējas klientiem. Tiesa norāda, ka minētajās lietās ir vērtēts līgumsoda piedziņas pamats attiecībā pret konkrētiem klientiem, taču tiesai izskatot lietu par PTAC Lēmumu, nav saistoši minētie tiesu spriedumi. Turklāt vērā ņemams, ka izskatāmajā lietā nav strīds par līgumsoda piemērošanas pareizību pirmo reizi saistības pilnīgas nepildīšanas gadījumā, kā tas ir lielākajā daļā gadījumu izskatīto civillietu.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst Lēmumu par tiesisku, bet pieteicējas pieteikumu par nepamatotu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprida

pilnībā noraidīt SIA „Nosaukums /” pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2015.gada 8.oktobra lēmuma Nr.2-pk atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese

K.Jandava